भ० प्रादीत्यादि। असौ कपिर्लङ्कायां नृत्यं नटनं न प्रादिदृक्षत न द्रष्टुमिच्छति स्म गायनान् नाशुश्रूषत न श्रोतुमिच्छति स्म तद्गीतश्रवणेन गायनश्रवणमुपचर्य्यते यतोऽसौ विरहेण दुःखितरामं सुस्मूर्षमाणः स्मर्त्तुमिच्छन् सर्व्वत्र स्मृदृशननुज्ञेत्यादिना सनि मं णुर्नानिमीत्यगुणत्वं दृशः शक्वाजिति षङ् षढोःकःसे श्रुस्मृधात्वोर्घोऽज्झरनिङ्गमामिति दीर्घः स्मरतेर्ह्रदिरणावुरित्युर् गायतेर्गोणनट्यकाविति णनट्॥ ३४॥

अनुजिज्ञासते वाथ लङ्कादर्शनमिन्दुना। तमोपहविमुक्तांशुपूर्व्वस्यां दिश्युदैयत॥ ३५॥

ज०म० अन्वित्यादि। अथैतस्मिन्प्रस्तावे इन्दुना चन्द्रेण उदैयत उदितं इणोभावे लङि रूपं पूर्व्वस्यां दिशि पूर्णेनेति दर्शयति दृश्यते यत् दर्शनं रूपं लङ्कायारूपमनुजिज्ञासतेव पूर्व्वेण प्राप्तस्यात्मनेपदस्य नानोर्झदृति प्रतिषेधः तमोपहास्तमोविध्वंसमानाः विमुक्ताः प्रेरिताअंशवोयस्मिन् उदयदृति॥ ३५॥

म० अन्वित्यादि। अथानन्तरमिन्दुना पूर्व्वस्यां दिशि उदैयत उदितं इणोभावे धी पूर्व्वस्यां दिशीत्युपादानेन इन्दोः पूर्णत्वं सूचितं कृष्णपक्षः सूचितोवा किङ्कुर्व्वता लङ्कायायद्दर्शनं हनूमतेत्यर्थात् तदनुज्ञातुमनुमन्तुमिच्छतेव चन्द्रोदये सत्येव हनूमता लङ्का द्रष्टव्येति तत्र तदनुमतिरुत्प्रेक्ष्यते अन्ये तु दृश्यतदृति दर्शनं रूपं लङ्कायारूपं ज्ञातुमिच्छतेवेत्याह स्मृदृशननुज्ञेत्यत्र